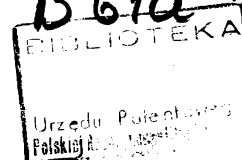

15 października 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

B 61d 19/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6206.

Kl. 20 c 34.

Antonio Favaro
i Italo Diego Verna
(Mestre, Włochy).

Zamknięcie zabezpieczające do drzwi wagonów.

Zgłoszono 18 lutego 1925 r.
Udzielono 2 listopada 1926 r.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi zamknięcie zabezpieczające do drzwi wagonów, zapobiegające przedostaniu się do wnętrza wagonu osoby nieuprawnionej, gdyby ta miała nawet zastosować siłę bardzo znaczną.

W myśl wynalazku tego, zabezpieczenie to skutecznie zatyczka przetykana przez ucha w częściach mających być połączonymi i zaopatrzona w odpowiednie urządzenie, którego nie można uszkodzić z zewnątrz; zamknięcie daje się otworzyć jedynie zapomocą odpowiedniego przyrządu przecinającego zabezpieczenie.

Zabezpieczenie to można z łatwością i tanim kosztem zastąpić nowem zabezpieczeniem i wtedy można powtórnie zużytkować zatyczkę.

Przykład wykonania zamknięcia oraz

przyrządu do otwierania jego uwidoczniony jest na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój zamknięcia i jego zabezpieczenia oraz przyrząd przecinający w położeniu po odcięciu zasuwki, fig. 2 — podobny widok przed odcięciem zabezpieczenia, fig. 3 — plan fig. 2, fig. 4 — zamknięcie wraz z zabezpieczeniem, zawieszone na łańcuchach.

Zatyczka 2 wykonana np. ze stali hartowanej posiada główkę 1 i jest zaopatrzona w otwór 3 dla sprężyny 4 obciążającej zasuwkę 5 z żelaza miękkiego. Na zatyczkę 2 nasadzony jest pierścień 6 ze stali cementowej, zaopatrzonej w wyżłobienie 7, w które wchodzi zasuwka 5 wtedy, gdy znajduje się ona naprzeciw wyżłobienia, poczem pierścienia zsunąć już nie można.

Po przetknięciu zatyczki przez skoble

umieszczone w oddrzwiach i drzwiach wagonu, zatyczkę utrzymuje na miejscu z jednej strony główka 1, z drugiej zaś — pierścień zabezpieczający 6. Po przesunięciu zasuwki 5 drzwi otwiera się zapomocą odpowiedniego przyrządu (8, 9).

Przyrząd przecinający (8, 9) przesuwając zatyczkę 2, chwytając pierścień 6 i przecinając zasuwkę 5. Przyrząd przecinający posiada dwa długie ramiona 8 i 9, z których ramię 8 nakłada się na pierścień 6, a, połączone z niem trzpieniem 10, ramię 9 wyposażone jest w ząb 11, naciskający na trzpień 12 o średnicy równej średnicy zatyczki 2. W położeniu wskazanem na rysunku trzpień 12 i zatyczka 2 są umieszczone współosiowo. Sprężyna 13 utrzymuje trzpień 12 w zetknięciu z zębem 11. Podczas obracania ramienia 9 z położenia spoczynku (fig. 2) w położenie robocze (fig. 1), ząb 11 przesuwając trzpień 12, a więc i zatyczkę 2 nazewnątrz, ścinając zasuwkę 5, przyczem pierścień 6 nie zostaje uszkodzony, ponieważ utrzymuje go ramię 8. Następnie można zatyczkę 2 wyciągnąć z uch i otworzyć drzwi. Po wstawieniu nowej zasuwki 5 w pierścień 6, zamknięcie staje się gotowe do ponownego użytku.

Zamknięcie można zawiesić zapomocą nałożonych na główkę 1 i pierścień 6 ob-

raczek 14 i 15 na łańcuchach 16 i 17 u drzwi wagonu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie zabezpieczające do drzwi wagonów, znamienne tem, że przez ucha umieszczone we drzwiach i oddrzwiach wagonu zostaje przetknięta zatyczka (2) utrzymywana sprężystem zabezpieczeniem (5), dającem się ścinać odpowiednim przyrządem (8, 9).

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że sprężyste zabezpieczenie składa się ze ścinalnej zasuwki (5) i pierścienia (6), wyposażonego w wyżłobienie (7) dla zasuwki (5).

3. Przyrząd przecinający zamknięcie według zastrz. 1 i 2, znamienno tem, że posiada dwa ramiona (8, 9) z których jedno (8) chwytając pierścień (6), drugie (9) zaś naciskając na sworzeń (12) przesuwając go przez pierścień (6) ścinając przytem sprężynując zasuwkę (5).

Antonio Favaro.

I. D. Verna.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

